

Forfatter: Boisen, Peter Outzen

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1850-12-27)

Citation: Boisen, Peter Outzen: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1850-12-27)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 508. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000338.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra P. O. Boisen til Svogeren Svend.

Kjære Svend!

Jeg gav sidst et saa flygtigt Svar paa Dit Brev af 20de, der dog fortjente det bedste, jeg kunde give, at jeg atter maa skrive idag, om end Mueligheden er for, at det ikke træffer Eder. Dog er der — efter Johans sidste Breve — kun liden Sandsynlighed for, at I kan faae Permission — og i det Tilfælde vilde det være saa meget mere Uret, at lade Eder være uden Efterretninger herfra. —

Altsaa: Juleaften kom Bang og Fenger sammen. B. var som en gammel Ven af Huset, kyssede Meta 3 Gange, vilde ikke troe, at det var hendes Barn, da hun jo selv var et Barn, — kyssede Din Moder paa Panden o. s. v. B. og F. talte længe sammen, de ordinerede atter 8 Iglér, men B. rystede paa Hovedet, og sagde siden til Egede, at han troede ikke hun gik det igjennem, der var indtraadt tillige noget Vattersottigt. Altsaa fik vi den Dag at vide, at vi maatte være beredte paa Døden for hende, vor elskelige Moder. Din Fader var alligevel i Asylet og paa Skolen som sædvanligt. Om Aftenen var kun Knudsen derhenne hos os. Alt gik som sædvanligt med s. 509 Jule-Nadveren — hun vilde smage med — vilde klynke med os alle. Efter Bordet bad hun os at synge Julepsalmer; Din Gamle gik op og ned og nynnede med, men var bevæget; hun laae saa deiligt med Taarer paa de blege Kinder; det var mig, som vi sang hende ind i Himmerig. Hun takkede os saa hjerteligt. — Det var midt i Sorgen en forunderlig deilig Juleaften, som jeg aldrig skal glemme, og jeg syntes jeg maatte berette Eder den lidt omstændeligt.

Efter Bangs og F's Yttringer maatte vi jo nu være glade over hver Time hun var uden Smerter — og det har hun Gud skee Lov ! ogsaa været i de sidste 3 Dage — med nogen Afbrydelse. Navnlig har hun sovet godt i Nat, og befinder sig saa vel idag, at hun selv siger det, som hun ei har gjort før. B. og F. syntes ogsaa vel tilfredse idag, og vi have virkelig begyndt at fatte noget Haab igjen!! B. skrev en aaben Seddel til F. hvor han foreslog atter at sætte hende 6 Iglér og tilføier: (a juvantibus ad juvantia) ¹⁾ som synes mig at antyde, at han formoder nogen Fremgang. Paa Søndag Kl. 2 har han sat F. Stævnemøde der. — Hun seer livlig ud, har Interesse for alting, og da allermeest for Eder — for Eders Breve, som glæder hende usigeligt. Og har jeg opmuntret Eder til at skrive saa skal I ogsaa have min Tak, fordi I, navnlig Du, skrive saa flittigt, som jeg har hendes at bringe Eder der har meer at betyde for Eder. Hun venter Eder naturligviis ikke — efter mskelige Øine vil hendes Sygdom i al Fald være langvarig, som Lægerne ogsaa har antydet. Men alligevel er det vort Raad til Eder, at I bør komme, dersom det er eder mueligt ! —

Vil Du takke Johan mange Gange for hans Brev, om det end forekom mig lidt for militærisk, men jeg er jo ogsaa en Civilist; jeg haaber snart at besvare det. Jeg vil vente med at sende ham de omskrevne Bøger, til det næste Brev giver Underretning, om I kan komme eller ei. — Dine Yttringer om det store Tidens Spørgsmaal baade i mit og Din Faders Brev, har glædet mig meget, som jeg da heller ikke tvivlede paa Dine Anskuelse i den Henseende, skjøndt de ere saare sjældne nu til Dags. Jeg skrev gamle Ley, han er ikke saa gal, som jeg havde troet — dog ikke reent fri. — Susette er rask. Men siig mig, er det Rygte, som kun har naaet mine Ører, og jeg har beholdt det for mig selv — ogsaa bare Løgn, at Du og Ræder har havt Stue-Arrest — Du i 14 Dage, R. i 1 Maaned? Meta har maattet holde Sengen idag, det er stærk Diarrhoe, som jeg haaber ei har videre at betyde. Jeg skal derfor nu hen at bære Elisabeth her hjem s. 510 til mig. Vonsbæk-Præstekald, hvor Menigheden ønsker mig stærkt — løber mig meget om i Hovedet i denne Tid. Dog derom en anden Gang! Den Tanke har jeg at brydes med under alt dette!

Din tro Ven
P B.

Kbhavnd. 27 Dec. 1850.